

יהיה כל פטר רחוב לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם
ובבהמה יהיה לך אך פרה תפדה את בכור האדם וארתי
בכור הבהמה הטמאה תפדה ופרויו מבין זרעי תפדה
בערכך כסף חמושה שקלים בשקל הקדש עשרים גרה
הוא אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה
קדש הם את דמום הזרק על המזבח ואת חלכם תקטיר
אשה לריח ניחוח ליהוה ובשרם יהיה לך מזזה התנופה
וכשוק הימין לך יהיה כל תרומת הקדשים אשר ירימו
בני ישראל ליהוה נתתי לך ולביתך ולבנותיך אהך לזקק
עולב ברית מלחז עולב הוא לפני יהוה לך ולזרעך אהך
ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תזחל וזחל לא יהיה
לך בתוכם אני זחלקך ונזחלך לך בתוך בני
ישראל ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בני ישראל
לזחלה זחלך עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל
מועד ולא יקריבו עוד בני ישראל אל אהל מועד
לשאת חטא למות ועבד הלוי הוא את עבדת אהל
מועד והם יעשו עונם זקת עולם לדרתים ובדתוך
בני ישראל לא יזחלו מזחה כי את מעשר בני ישראל
אשר יריבו ליהוה תרומה נתתי כלום כל זחלה
על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא יזחלו
מזחה

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל הלויים תדבר ואמרת
אלהם כי תקחו מאה בני ישראל את המעשר אשר
נתתי לכם מאתם בנזחלתכם והרמתם ממוני תרומות
יהוה מעשר מן המעשר ונחשבתם לכם תרומתכם כדת
מן הגרן וכמלאה מן היקב כן תרימו גם אתם תרומות
יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת
בני ישראל ונתתם ממוני את תרומות
יהוה לאהרן הכהן מכל מדהנתים
תרימו את כל תרומות יהוה מכל זחלבו את
מקדשו ממוני ואמרת אלהם בהרימכם את
זחלבו ממוני ונחשבתם כלום כדתבואת גרן
וכתבואת יקב ואכלתם אתו בכל מקום אתם
וביתכם כי שכר הוא לכם זחלך עבדתכם
מאהל מועד ולא תשא עולו חטא בהרימכם
את זחלבו ממוני ואת קדשי בני ישראל לא
תזחלו ולא תמוהו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת
התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום
אשר לא עבדה עליה על ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוציא אתה אל מזוזף למחנה ועזת אתה
כפניו ולקח אלעזר הכהן מדרמה באצבעו והזה אל
נבו פני אהל מועד מדרמה שבע פעמים ושחף את
הפרה לעינו את ערה ואת בשרה ואת דמה על
פרשה ישחף ונקח הכהן עץ ארז ואזעז ושני תלעלע
והשליך אל תוך ערפת הפרה וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמאתהן עד הערב

Hukat Weekday 1: Num. 19:1-6

וידבר ה' אל משה

Hukat Weekday 2: Num. 19:7-9

וכבס בגדיו הכהן

והעירף אתה יכנס בגרין במים ורחץ בעירו במים וטמא
 עד הערב ואם איש טהור את אפר הפרה והניחו מוזוץ
 למוחנה במקום טהור והיתה לעדה בני ישראל למשמרת
 למי נדה זמאתה הוא וכנס האסף את אפר הפרה את
 בגרין וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר
 בתוכם לחוקה עולם הנגע במת לכל נפש אדם וטמא
 שבעת ימים הא יהזמא בו יום השלישי ויום השביעי
 יטהר ואם לא יהזמא ביום השלישי ויום השביעי לא
 יטהר כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יהזמא
 את משיכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל
 מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו זאת
 התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל
 אשר באהל יטמא שבעת ימים וכל כלי פתחו אשר
 אין צמוד פתחו עליו טמא הוא וכל אשר יגע על פני
 השדה בחלל זרב או במת או בעצם אדם או בקבר
 יטמא שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר שרפת החמה
 ונתן עליו מים חיים אל כלי ולקחו אוב וטבל במים
 איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות
 אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או
 בקבר והזה הטהר על הטמא ביום השלישי ויום השביעי
 וזמאו ביום השביעי וכנס בגרין ורחץ במים וטהר
 בערב ואיש אשר יטמא ולא יהזמא ונכרתה הנפש
 ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה
 לא זרק עליו טמא הוא והיתה להם לחוקה עולם וזוה
 בני הנדה יכנס בגרין והנגע בני הנדה יטמא עד הערב
 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת הטמא
 עד הערב

Hukat Weekday 3: Num. 19:10-17

וְכַבֵּסְתָּ אֶת־אֶפְרַיִם הַפָּרָה

Hukat Weekday end

ויבאו בני ישראל כל העדה מדרבר בן בוזרע הראשון
 וישב העם בקדש ותמת שם מרים והקבר שם ולא
 היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן וירג
 העם עם משה ויאמרו לאמר וכו גוענו בנגע אדמתו
 לפני יהוה ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר
 הזה למות שם אנחנו ובעירנו ולמה העליתנו ממצרים
 להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע
 ותאנה ופפן ורמוץ ומים אין לשתות ויבא משה
 ואהרן מפני הקהל אל פתחו אהל מועד ויפנו על
 פניהם וירא כבוד יהוה אליהם
 וירבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה וקהל
 את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע
 לעיניהם ונתן מים והוצאת להם מים מן הסלע
 והשקית את העדה ואת בעירם ויקח משה את
 המטה מכפני יהוה כאשר צוהו ויקהלו משה ואהרן
 את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא
 המרים המן הסלע הזה תצא לכם מים וירם משה את
 ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים
 ותשתה העדה ובעירם ויאמר יהוה אל
 משה ואל אהרן יען לא האמתם בי כלהקדשני
 לעיני בני ישראל לכן לא הביאו את הקהל הזה